

Med den indsats, der er iværksat for at nedbringe emissionen til luften fra forbrændingsanlæg og kraftværker, er der god grund til at forvente, at vi i de kommende år vil nå et endnu lavere niveau for dioxin i slam.

Der er således ikke – som det også blev understreget i samrådet vedrørende slam den 16. november 1995 – tale om nye alarmerende resultater, der gør det nødvendigt her og nu at fastsætte en grænseværdi.

Jeg lægger imidlertid afgørende vægt på, at kvaliteten af slammet løbende overvåges, så det sikres, at alene slam, der overholder kvalitetskravene, udbringes. Jeg har derfor bedt Miljøstyrelsen med passende mellemrum overvåge udviklingen også i dioxinbelastningen med henblik på at vurdere behovet for på sigt at fastsætte en grænseværdi.

Det er vanskeligt umiddelbart at skønne, hvilke omkostninger der vil være forbundet med et regelmæssigt prøveprogram. Det kan imidlertid oplyses, at en enkelt dioxinanalyse koster ca. 8.000 kr. Til sammenligning koster en tungmetalanalyse 300–500 kr.

Spm. nr. S 568

Til miljø- og energiministeren (23/11 95) af:
Niels J. Langkilde (KF):

»Har ministeren inden sin beslutning om at iværksætte planteskolen på Østerlien den 4. maj 1993 undersøgt de påstande, Jens Risgaard Knudsen i breve af 27. april 1993 og 30. marts 1993 kommer med hos den relevante myndighed, dvs. Skov- og Naturstyrelsen?«

Begrundelse

I breve af 27. april og 30. marts 1993 forlanger Jens Risgaard Knudsen, at planteskolen på Østerlien iværksættes omgående. Det sker med henvisning til, at ti nye arbejdspladser og en større portion frø ellers vil gå tabt.

Svar (5/12 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
I anledning af dels henvendelser fra Martin Olesen Løkken den 6. og 11. marts 1993, dels en

henvendelse fra Steen Gade den 12. marts 1993 om udvidelsen af planteskolen på Østerlien havde jeg bedt Skov- og Naturstyrelsen om en redegørelse for sagen. Både Martin Olesen Løkken og Steen Gade bad om, at jeg på ny overvejede den beslutning, som var truffet i 1992.

Skov- og Naturstyrelsens redegørelse for sagen forelå den 19. april 1993 og indeholdt styrelsens indstilling om, at jeg ikke ændrede styrelsens planer for anvendelsen af arealet.

Som det fremgår af spørgsmålet, henvendte Jens Risgaard Knudsen sig til mig om sagen den 27. april 1993. Dette brev blev ikke fremsendt til Skov- og Naturstyrelsen, da jeg på baggrund af det foreliggende materiale fra styrelsen allerede fandt sagen tilstrækkelig belyst.

Alle disse henvendelser blev besvaret den 4. maj 1993, hvor jeg fastholdt den tidligere beslutning.

Den 7. juni 1993 besvarede jeg herefter fornyede henvendelser af 1. maj fra Martin Olesen Løkken og af 30. april fra Jens Risgaard Knudsen (det er antagelig dette brev, der refereres til i spørgsmålet, og ikke brev af 30. marts).

Disse henvendelser indeholdt ikke oplysninger, som gav mig anledning til at ændre min beslutning af 4. maj om, at udvidelsen af planteskolen i Fosdal kunne påbegyndes.

Spm. nr. S 487

Til indenrigsministeren (14/11 95) af:
Poul Nødgaard (DF):

»Vil regeringen arbejde for at hæve grænsen for, hvornår kommunernes forretninger skal udbydes i EU-licitation?«

Begrundelse

Spørgeren finder det positivt, at opgaver udbydes i EU-licitation, men den seneste tid har givet mange eksempler på sager, hvor det har været direkte generende og bureaukratiserende for kommunernes forretninger, at opgaver ned til 1,6 mio. kr. skal annonceres i EF-tidende.

Spørgeren ønsker derfor, at regeringen i EU-regi arbejder intenst for at lette kommunernes arbejdsvilkår uden at forringe mulighederne for til hver en tid at få det billigste tilbud på en opgave.